

***** Možná by bylo zajímavé podívat se pak na financování těch, kteří takový zákon nejvíce kritizují, jestli snad nemají sami zájem něco skrývat. Řekněme proto ve volbách na podzim STAČILO! netransparentnímu financování. **K.Konečná**

Hlavní zprávou ze Sněmovny bylo zvýšení platů poslanců. Novela prošla hlasy koalice a poslanci si tak polepší skoro o 7 procent, což v reálu znamená o 7100 korun na 109 500 měsíčně. Stejně tak si polepší i prezident, kterému ale plat vzroste až o 24 tisíc na 365 tisíc korun měsíčně.

Vyšší platy navíc přinesou ústavním činitelům dodatečné příjmy i v paušálních náhradách, na kterých si poslanci přijdou nově až na desítky tisíc korun ročně. Nejvíce vyskočí náhrada za dopravu poslancům, kteří dojíždějí do parlamentu nejdál – dle výpočtu serveru Novinky se pro poslance z Moravskoslezského kraje zvedne z 682 800 na 730 tisíc korun za rok, což už je solidní bonus k základnímu platu. Celkové náklady na zvýšení platů činitelů o téměř 7 procent a valorizace náhrad pak navýší rozpočet Sněmovny o 73 milionů!

Jak jsem již situaci okomentovala v minulém týdnu, považuji to za projev naprosté arogance a odtržení od reality v podání vládní koalice, která čtyři roky lidem utahuje opasky, aby si na konci volebního období zvýšila platy o sedm tisíc. Pracujícím v uplynulých letech poklesly reálné mzdy nejvíce v novodobé historii a zároveň nejvíce ze všech zemí OECD, poslanci se u nás ale odměnili za »dobře« odvedenou práci.

Moje návrhy na snížení (zatím) neprošly Mimochodem v uplynulých letech jsem několikrát v Evropském parlamentu navrhovala snížení platů poslanců a komisářů na 50 %. Vždy s tím efektem, že většina českých europoslanců byla proti. A navýšením platů předvolební rozhazování vládní koalice zdaleka nekončí. Už loni v létě jsme tu měli kampaň *Česko informuje*, které si za 21 mil. pořádně nikdo nevšimnul. A tak se vláda rozhodla to zkusit znovu a dráž. A přihrát peníze synovi exposlance za ODS. Tentokrát půjde o informační kampaň na propagaci svobody, demokracie a spojeneckých vztahů, ve které bude vláda vyzdvihovat svoji zahraniční politiku, ale podle Úřadu vlády o kampaň vůbec nepůjde. Smlouvu uzavřel Úřad vlády se společností Knoworigin, kterou vlastní akciovka Knowlimits. V ní je předsedou představenstva Jan Vidím mladší, syn exposlance ODS Jana Vidíma. Úřad vlády firmu vybral »na základě rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele« v dynamickém nákupním systému, což jí umožňuje zákon o zadávání veřejných zakázek. Knoworigin dostala stejným způsobem v roce 2022 zakázku na kampaň *Deštník proti drahotě* za 24 milionů korun. »Ty informační kampaně jsou dnes spíš propagandou, ve které vláda vytváří ideální obraz světa,« řekl k tomu tehdy politik Lukáš Valeš. A s novou, ještě dražší kampaní, se to nejspíš bude mít dost podobně. Když tedy vyjadřuje Pekarová Adamová své obavy z možného ovlivňování voleb, čímž si pravděpodobně už nyní připravuje půdu pro zpochybnění výsledků, až lidé na podzim řeknou vládě Stačilo!, možná by se měla spíš zaměřit na to, jak se snaží ovlivnit výsledek voleb za veřejné peníze samotná koalice. Nebo si při svých obavách vzpomenout na to, kdo tak prosazoval korespondenční volbu. Milá paní předsedkyně, vaši neschopnost pozorují občané živě tři roky z první řady. Pozorují ji na složenkách, pozorují ji na cenách v obchodech, pozorují ji na brutálním propadu životní úrovně, pozorují ji na nárůstu depresí a úzkostí. Vážně si myslíte, že někdo kromě vás tu bude mít potřebu veřejným míněním manipulovat?

Další snahou manipulovat veřejnost je pak nová akce starostů – *Podpisovka*. Po Debatách bez cenzury, zato s profí ochrankou, kde se Vít Rakušan snažil stavět do role toho, kdo se nebojí chodit mezi lidi, zkoušejí Starostové navozovat otevřenost a lidovost znovu. A je to snad ještě větší bizár. Celá akce spočívá v tom, že ti, kteří mají obsadit první až šesté místo na kandidátních listinách zářijových voleb do Sněmovny, mají nasbírat do začátku dubna stanovený počet podpisů. Rakušan k akci říká: »*Nejsme strana jednoho muže a ani předseda tak nemá místo v čele kandidátky jisté, aniž by si ho u lidí odpracoval. Podmínka získat podpisy tak samozřejmě platí i pro mě*«. První trojice na kandidátní listině má získat, podle velikosti kraje, buď 800, nebo 600 podpisů. Uchazeči o čtvrté a šesté místo pak 400, či 300 podpisů. Problém je v tom, že tyto podpisy na konečné pořadí na kandidátních listinách nebudou mít vůbec žádný vliv a rozhodne se o něm na sněmu. Absurdní hra na diskurs s cílem navodit pocit, že má hnutí ke svým voličům blízko. V reálu přitom ale kandidáti vyšlou do ulic své asistenty, jednou se při sběru podpisů přijdou vyfotit, ale o všem podstatném se stejně bude rozhodovat za oponou, stejně jako při Dozimetru, kde Starostové skutečně ukázali, jak jim na lidech a veřejných financích záleží.

Hnutí STAČILO! představilo své základní programové priority. Mezi některými progresivistickými kruhy vyvolal rozruch náš návrh na registraci zahraničních agentů a neziskovek. Prý je to zákon, který mají v Rusku. Ano, nicméně je to hlavně zákon, který už mnoho desítek let platí v USA – to samozřejmě v tažení proti STAČILO! často zapomínali »neustranní« novináři dodat. Ukázali také svoji hanebnou neznalost, protože ještě dávno předtím, než jsem já tuto prioritu vyslovila, návrh takového zákona na evropské úrovni představila Komise von der Leyenové. Ano, i Komise si uvědomuje, že zahraniční vměšování představuje hrozbu pro demokratické procesy a navrhla jej řešit větší transparentností. I rozbité hodiny ukazují dvakrát denně správný čas, to už se ale z článků zaměřených proti hnutí Stačilo! a proti levicové a vlastenecké politice nedočtete.

Návrh směrnice, kterou se stanoví harmonizované požadavky na transparentnost zastupování zájmů jménem třetích zemí na vnitřním trhu, představila Evropská komise již v prosinci roku 2023. Přitom vycházela z průzkumů, které ukázaly, že jak v EU celkově, tak v ČR považuje více než 80 % občanů zahraniční vměšování za vážný problém, který by se měl řešit. Více než 80 % občanů ČR i EU také souhlasilo, že subjekty, zastupující cizí vlády na území EU, by se měly registrovat, aby se tak předešlo skrytému vměšování do našich demokratických systémů. A to je přesně to, co navržená směrnice obsahuje, povinnost subjektů zastupující zájmy z ciziny zaregistrovat se, aby bylo zcela transparentní a jasné, čí zájmy daný subjekt zastupují. Tedy v principu jde o to, o čem jsem na tiskové konferenci v polovině ledna mluvila. Tento celoevropský návrh zatím EP i členské státy pouze projednávaly, naposledy 6. 12. 2024 na COREPER II. O tom, že tento zákon byl navržen i Evropskou komisí však naše média mlčí, to by totiž nemuselo čtenáře a posluchače tak postrašit jako zmínka o Rusku. Já už jen čekám, až se u nás čtyřkolka pokusí legalizovat korupci a některá prorežimní média jí budou tleskat, že korupce se přece trestá v Rusku, takže tady by se trestat neměla. Bohužel EK vedle požadavků na transparentnost, tlačí v jinýchnávrzích i na upevňování cenzury. Pro mě je cenzura zcela nepřijatelná, nechci žádný zákon, co by tu někomu zakazoval či přikazoval, co smí a nesmí psát.

Tanečky okolo občanů

3. zastupitelstvo Středočeského kraje otevřelo mnohým oči.

Navrhli jsme schválit nesouhlasné stanovisko k přechodu financování nepedagogických pracovníků na kraje a obce. Přestože řada koaličních zastupitelů ze STAN či SPOLU je starosty a jak Sdružení místních samospráv, tak Svaz měst a obcí je taktéž proti, zvítězil nakonec stranický dres ministra školství a stanovisko neprošlo.

Podpořili jsme též nesouhlasné stanovisko k vyhlášení Národního parku Křivoklátsko, ale také to získalo jen hlasy opozice, nyní je to prý v rukou poslanců a kraj se k tomu kladně vyjádřil již v r. 2021, podporoval jako mediátor dialog ministerstva s dotčenými obcemi. Že se je podařit nepřesvědčilo, národní park stále nechťejí, za to si již mohou sami. Že bychom měli své obce a občany hájit, to je asi jen někde v papírech...

Zeptali jsme se na zdražování veřejné dopravy. Tak to se prý chystá, bude předloženo v prvním pololetí, protože peníze zkrátka nejsou a tak lidé budou muset sáhnout při cestách do práce, školy, za lékařem či zábavou opět hlouběji do kapsy.

Položili jsme dotaz i na problémy s prosincovými změnami ve veřejné dopravě s konkrétními případy. Ano, jsou problematické oblasti, ale vše se pomalu řeší a v celkovém objemu je to statisticky nevýznamné. Přecpané autobusy a vlaky, pravidelná zpoždění, nečekání navazujících spojů či neznalost tras řidiči – nezažili jste to v poslední době?

A upozornili jsme i na bezpečnostní situaci v Mladé Boleslavi, kterou jako negativní vnímá 63 procent obyvatel. Statisticky je ale prý kriminalita stejná, je to jen pocit...

Zdeněk Štefek (KSČM), zastupitel za Stačilo!

O ochraně veřejného zájmu

Před zahájením schůze Poslanecké sněmovny, ve které poslanci rozhodli o zvýšení platů ústavních činitelů, vystoupila předsedkyně poslaneckého klubu ANO Alena Schillerová. V tomto nepochybně veřejném projevu připomenula fakta o tom, co se dělo v malé kampeličce, ve které měl Petr Fiala svých téměř milion korun, a dodala, že ČNB zveřejnila rozhodnutí, že této podivné finanční instituci, fungující jako soukromý klub, odebrala oprávnění působit na finančním trhu pro nejzávažnější důvod – praní špinavých peněz.

Od tohoto vystoupení se však nic neděje. O to je to ještě vážnější problém. Od roku 2021 působím jako advokát a mám své práce dost, a tak se politice věnuji jen v regionálním kontextu. Ovšem tato skutečnost a zveřejnění těchto faktů opravdu nadzvedlo velkou část veřejnosti a jsem bombardován ze všech stran dotazy, co se s tím bude dál dělat. Abych nemusel psát odpověď každému zvlášť, tak jsem se rozhodl, že napíšu veřejně svůj názor na věc a nastíním alespoň nejzákladnější možnosti politického a právního řešení.

Politické řešení se nabízí samo, ale vzhledem k tomu, jak dosud funguje současná čtyřkoalice, dříve pětikoalice, ve které se Piráti nezmohli ani na výzvu vůči Petru Fialovi, když to prasklo, tak jistě nebude realizováno. Mám na mysli rezignaci předsedy vlády a jeho odchod včetně ústavních důsledků. Na takové řešení ovšem současný předseda vlády nemá. Další politické řešení je využít Zprávy a rozhodnutí ČNB a zřídit Parlamentní vyšetřovací komisi, toho ovšem také není koalice schopna. Na to nemají lidé poznamenaní třeba Dozimetrem a jinými kauzami odvahy a asi ani schopnosti. Možná jim v tom brání vlastní strach.

Právní řešení je ve využití mechanismů, které má např. Státní zastupitelství, tedy orgán veřejného žalobce v trestních věcech a podle ustanovení, které obsahuje hned § 1, orgán ochrany veřejného zájmu. I po 36 novelách, poslední 349/2023 Sb. účinná od roku 2024, má zákon č. 283/1993 Sb. ve svých §§ 4 a 5 ustanovení, která umožňují jak zahájit bez dalšího trestní řízení, tak navrhnout řízení v občansko právním sporu. Vzhledem k objemu peněz, které v tzv. kampeličce realizovali, tady bude příslušné Vrchní státní zastupitelství. Opravdu na takové šetření a postup systém státního zastupitelství nepotřebuje žádný občanský podnět, tedy Oznamení o skutečnostech, které nasvědčují tomu, že mohl být spáchán trestný čin. Takovým oznámením je už samotné rozhodnutí ČNB. Stejně jako vystoupení v Poslanecké sněmovně. Je už jen na Státním zastupitelství, jak to bude šetřit a jak bude třeba spolupracovat s evropskými orgány chránícími zájmy EU. Možná by takové vyjádření od příslušných funkcionářů Státního zastupitelství alespoň trochu uklidnilo veřejné mínění a zvýšilo by prestiž tohoto nezbytného státního orgánu.

Tolik ve zkratce k široce diskutované otázce, na kterou občané zatím žádnou odpověď nedostávají.

JUDr. Vojtěch Filip, advokát

Nejásal jsem tenkrát za »prvního« Trumpa

a nejásám ani teď'

Od 20. ledna máme Trumpa »druhého«, zmíním se ale nejdřív o tom »prvním« (2017–2021). Ještě před jeho první inaugurací. V Otázkách Václava Moravce 27. 11. 2016 (ve studiu se mnou byl tehdejší ministr obrany Stropnický) jsem kromě jiného řekl i toto: »*Trump říká Evropě, posilujte vy ty rozpočty, a jestli chcete svoji obranu, tak si ji tam zabezpečte, protože já tady za vás bojovat nebudu. To zatím nezmění.*« Uplynulo něco málo přes osm let a nic se v Trumpově přístupu k Evropě nezměnilo. Navíc, nynější atak jeho administrativy ohledně zvyšování výdajů na zbrojení bude ještě mnohem intenzivnější, nemám-li použít slovo brutální. Staronový prezident USA to již mnohokrát avizoval, než tomu bylo za Trumpa »prvního«.

Nyní ale musím přejít k tomu podstatnému, co chci sdělit a co si zřejmě ne každý do důsledku uvědomuje. Ponechme nyní stranou výrok, že válku na Ukrajině zastaví do 24 hodin – to k Trumpově velikášství a teatralitě patří. Nicméně on ji zastaví, o tom není sporu. Samozřejmě nikoli do oněch 24 hodin, to už by se na Ukrajině neválcilo, ale zastaví. Zásadní otázka zní: **V čí prospěch, v prospěch koho ji zastaví?** Určitě ne ve prospěch Evropy a bude se snažit, aby to nebylo ve prospěch Ruska. Tedy pokud nechce obnovit bipolární svět a pokusit se získat Rusko na svou stranu proti

Číně. V souvislosti s Ruskem bude záležet především na tom, co se dohaduje v zákulisí a kam my zatím nedohlédneme. Zejména to, jak bude vypadat nejen Evropa, ale svět po rusko-ukrajinském konfliktu. Že je na stole zcela nové uspořádání, o tom nepochybujeme.

Nezpochybnitelné podle mého názoru je, že po nastolení míru bude nejvíce bita Evropa. Více méně zaslouženě, to si přizíváme. Nesmyslná politika, kterou neoliberalové papouškují, tzv. euro-atlantického prostoru nese své hořké ovoce. Rusko se po bruselských sankcích obchodně orientuje na Asii a Afriku (BRICS), ostatně co s chudou Evropou, a Spojené státy si z té zbídačené Evropy udělají odbytiště svého zboží, přirozeně včetně nákupu amerických zbraní a techniky, a to v nepředstavitelně větší míře, než tomu bylo dosud. Tím Evropu, neschopnou vlastní produkce z důvodu vysokých cen energií, ropy a plynu, které budou diktovat USA, vmanévrují do pozice kolonie a Evropany do pozice otroků.

Bitá bude i sama Ukrajina, kterou americké firmy skupují ve velkém Když k tomu připočítáme migrační politiku Evropské unie, předpokládám, že na otázku, co Evropu čeká v blízké budoucnosti, si odpovíte sami. V této souvislosti zmíním další výrok z citovaných OVM 27. listopadu 2016: **»Jestliže po roce 2004 Česká republika vstoupila do Evropské unie, vstoupila do schengenského prostoru, my nemáme vnější hranici, tak proč nemůže ta vnější hranice schengenského prostoru být chráněna? K čemu nám tedy ta armáda je? My jsme jasně říkali, že migrační krize nejde řešit tím, že tady budeme přijímat migranty. Pokud bude ten důvod, aby lidé utíkali z území, tak migrační krize bude pokračovat. Podstatné je, jestli bude zastavena příčina migrační krize a jakým způsobem.«**

Ani dnes bych to neřekl jinak. Věřte mi ale, že z toho, že na má slova došlo, žádnou radost nemám. S obavami se dívám na budoucí hlavní problémy, avšak s trochou naděje, že se blíží podzimmím volby. Doufám, že lidé do té doby procitnou a nepřipustí scénář z parlamentních voleb v roce 2021.

JUDr. Vojtěch Filip

ANABÁZE " staré struktury " s novou dobou . .

V úvodu podotýkám, že tou "starou strukturou" , jsem já osobně, neboť tak nás seniory, dnes ti současní etici, eticky nálepkují. Takže já stará struktura, uvylá tomu, že jsme doma za tzv. sociku používali při vaření pšeničnou krupici hrubou, která byla samozřejmě k dostání ve všech malých pultových krámech, teď nikde tu hrubou pšeničnou rariitu nevidím. Jsem stará struktura a ještě k tomu s prominutím "zabejčilá" , tak si na koupi té hrubé krupice trvám. Jsem sice stará struktura, leč stále schopná radikálního činu.

Rozjela jsem pátrací akci v duhu "občan pátrá a počítá" . U nás v krámě ji nemají , v Penny jsem jí nenašla, možná se ta mrška přede mnou někam schovala. Počítám. Objíždět autem, též se starou výrobní strukturou spalovacího motoru, celé okolí a shánět ten "svatý grál" krupici hrubou, je ekologický zločin. Když k tomu ještě připočítáme ten levně-drahý benzín, to by se nám asi nevyplatilo. Utrácet svůj krátký se drahocenný čas, čas, nás starých struktur, určený k dožití a ne ke shánění a běhání po obchodech, je rovněž neefektivní. Patrně umělý chemický vynález 21. stol. COVID 19, nás staré, střední i mladé občanské struktury naučil lenosti. Občanské struktury všech věkových kategorií si sednou k počítači a surfují na něm, zahlceni obrovskými vlnami nabídek všelijakého zboží, často koupí neodolají. Objednáte, odkliknete a zboží se k vám během pár dní samo rozjede. " Tak se na tebe asi musí ty mrško jedna , krupice hrubá , přede mnou se neschováš." Ať člověk počítá, jak počítá, ve spěchu se vždy přepočítá . Ejhle 1 kg té potvůrky, po které naše kuchyně tolik touží stojí 24 Kč za 1 kilo. To ujde, hned vedle jí nabízejí za 26 Kč za 1 kilo, což už je při 2 kg o 4 Kč více + doprava . Beru tu za 24 Kč, ať ty 4 Kč ušetřím. Klik a je to. Pšeničná krupice už ke mně spěchá. 2 kg hrubé pšeničné krupice i s dopravou za 176 Kč , no NEKUPTÉ TO. Budu mít doma konečně krupici, sice v ceně kaviáru. Udělala jsem svůj "výhodný obchod" století, patrně takový jako naše MO se stíhačkami F 35, ale co, já si ten luxus platím ze svého a netahám chudým lidem peníze z peněženky. Znovu projíždím nabídky a sakryš, ta dražší krupice o 2 Kč na kilo, je s dopravou zdarma pouze s keš za dobírku, takže jsem vlastně na první objednávce prodělala 75 Kč, jestli dobře počítám, počty mi nikdy moc nešly. Doprava zdarma věc nevídaná, to našinec, stará struktura, " blahobytný senior " , nemůže nechat jenom tak. Opět klikám a další 2 kg té pšeničné krupice, doufám , že z pšenice české národnosti a ne jiné, ke mě putuje . První objednávka za 176 Kč a druhá za 101 Kč kg celkem 277 Kč . 277 : 4 = 69 Kč za 1 kg. No NEKUPTÉ TO , když vaše kuchyně a žaludky starých struktur po této vzácnosti tolik touží ? Nyní jsem v nadějném očekávání . Vyhližím tu svoji milou krupici hrubou jako dar z nebes , jako hladovějící v poušti vyhlíželi tu božskou manu. "Co budu proboha jenom dělat se 4 kg pšeničné krupice hrubé? " Nu což , zuby už mám, coby stará struktura, jako noty na buben, tak se vrátím do těch krásných dětských let a budu se utápět v moři té pravé , originální krupicové kaše.

Cililink , právě jsem na mobil obdržela z ÚV BIS :o)TAJNÉ HESLO a už brzy budu hrdou majitelkou toho pšeničného, krupicového kaviáru, "svatého grálu" . KDO Z VÁS HO MÁ , ukrývat ho budu před světem doma ve spíži ? :o) Eva Dolejšová

SETKÁNÍ 6

V oktávě sem tam někoho přeřadili, také přibyli noví spolužáci. Jedním z nich byl Miloš Forman. Nevěděli jsme pranic o jeho životních osudech, netušili jsme, že se stane velmi známou a slavnou osobností. S nikým z naší třídy se nesblížil ani tehdy, ani později. Basket si s námi zahrál, sportoval rád. Oblečený chodil skromně, nevybočoval. Vzpomínám, že celou zimu prožil v „montgomeráku“, což nebyl do zimy zrovna vhodný kabát.

Sluší se však jeho životní příběh připomenout. Prožil složité dětství. Ve Starých Splavech si rodiče postavili penzionát, nazvaný Rút. Přišel rok 1938, okupace. Otec - (po válce se Miloš dozvěděl, že nebyl jeho vlastní), se zapojil do odboje, byl zatčen a zahynul v koncentračním táboře. I matka se skupinou dalších žen roznášela letáky. Byly prozrazeny, válku prožily ve vězení. Máma měla tu smůlu, že kariéru na Gestapu udělal bývalý polír, který měl kdysi na starosti stavbu jejich penzionátu. Všiml si jména a jako správný „übermensch“ si kdysi podřízené postavení kompenzoval příkazem „návrat nežádoucí.“ Tak se také stalo. Válku prožil Miloš u příbuzných v Náchodě a Poděbradech. Po válce se spolu se starším bratrem pokusili oživit penzionát, ten byl ale v roce 1948 znárodněn. V Poděbradech bylo zřízeno internátní gymnázium pro děti válečných sirotků. Jenže do školy byly umístěny také děti bývalé movité smetánky, tak i potomci prominentů nového režimu. Proudily tam peníze, za ně byli přijatí nejlepší učitelé, škola měla skutečně vysokou úroveň.. Ke konci septimy Miloš na veřejnosti pronesl cosi proti režimu a byl ze školy vyloučen. Věděli jsme jen , že do lavice Miloš usedl až po dlouhém pohovoru u ředitele školy.

Miloš Forman patřil k těm, co šli za svým životním cílem už ve škole. Středoškolské látky věnoval jen to nejnůtější, navazoval kontakty, dal dohromady partu nadšenců, budoucí novou vlnu našeho filmu. Už jsem se zmínil, že s Liborem Peškem a dalšími dali v průběhu školního roku dohromady a úspěšně provedli Werichovu Těžkou Barboru, zjevně s jeho svolením a radami. Na Filmovou a televizní Akademii múzických umění byl přijat a úspěšně ji dokončil. Už v době studia se stal asistentem režiséra Alfreda Radoka.

V jednom z četných rozhovorů řekl, že se chtěl stát sportovním reportérem a jezdit po světě. Konkurz v TV asi nevyšel. A to bylo dobře.

Dejvice byly tehdy ještě poměrně klidnou čtvrtí – tam jsme se někdy kolem roku 1957 potkali. I s Janou Brejchovou, hereckým talentem od pánaboha. Vedli jsme řeči, občas mě Miloš ale šokoval něčím, na co bylo těžko odpovědět a byl zvědavý na mou reakci. Prostě kudy chodil, tudy hledal, co by mohl uplatnit. Prvý u nás vlastně systematicky pracoval s neherci a měl vždy šťastnou ruku. To už měl za sebou spolupráci se Semaforem a fiktivní filmový „Konkurs“. S Janou se oženil v roce 1958, už se mu prý nechtělo chodit tajně do její garzonky, kde byly pánské návštěvy zakázány. V říjnu téhož roku byla otevřena v Praze ve Vodičkově ulici první čínská restaurace a stala se fenoménem doby. S manželkou a přátelským párem jsme se tam vypravili, to se muselo vyzkoušet. No a vedlejší stůlek obsadil Miloš s Janou. To jsme se viděli osobně už naposledy. Miloš mi při té příležitosti prodal lístek na hokej s Kanadou. Pamětníci si vzpomenu, že tenkrát museli uzavřít Hlávčův most, vyrojily se falešné vstupenky. Každá vstupenka byla ještě na mostě podrobena zkoušce s mokrou houbičkou, ty falešné se rozmazaly. Ta má byla našťastí pravá. Když byla moje vnučka v příslušném věku, zatoužila po jeho fotce s vlastnoručním podpisem – tu mi skutečně Miloš poslal. Naše třída se po setkání v roce 2001 rozhodla, že se budeme setkávat každý rok. Když Forman se svými syny a Jiřím Suchým v Praze připravoval v Národním „Dobře placenou procházku“, poslali jsme mu pozvánku na setkání po šedesáti letech od maturity. Třetí manželka Martina odepsala, že určitě a rád přijde, ale na tom zůstalo, na schůzce koloval jen její dopis.

Nemá ceny vypočítávat jeho bohatou filmotéku, známe ji. Mám rád ty české – i když v nich my, lidičky nemáme zrovna nejlepší vlastnosti. Málo se ví, že hrál ve filmech, třeba ve Stříbrném větru, naposledy sehrál roli čerta v pohádce „Peklo s princeznou.“ V emigraci si první roky užil, bral každý „štěk“, aby měl co jíst. První filmy nebyly kasově úspěšné. Až se přizpůsobil Hollywoodu, přišel obrovský světový úspěch, „Přelet, Amadeus, Vlasy, Muž na měsíci, Valmont, Goya“ atd., hromada Oscarů, světová sláva pro něho i pro naši zemi. Napsalo, natočilo se o něm mnoho už za života, já přidávám svou skromnou osobní vzpomínku.

Pavel Hruban

Historie Kladno 2 - Rod Žďárských ze Žďáru.

Rod Žďárských ze Žďáru /německy Saar, Sahr/ příslušel až do počátku 17.století do nižšího šlechtického stavu a nosil titul rytířů. Teprve roku 1622 se jeho nejvýznamnější, tzv.katolická, kladenská větev dostala do panského stavu a v roce 1628 dokonce dosáhla vysokého titulu říšských hrabat. Rod patřil do českého panského rozvětveného rodu Janoviců, do něhož se počítali i velice významní a mocní páni z Kolovrat, z Janovic, z Vimperka a rytířské rody Zručských z Chřenovic, Čejků z Olbramovic, Dvořeckých z Olbramovic nebo Podolských z Olbramovic.

Jejich hlavním sídlem byla tvrz a později renesanční zámek ve vsi Žďár u Kadaně, nedaleko Doupova. Poprvé se ves připomíná roku 1295, kdy již patřila rodu Žďárských ze Žďáru.Prvním písemně doloženým držitelem byl roku 1296 Stanislav /Stanizlaus de Zahr/, který byl pravděpodobně zakladatelem českého rytířského rodu Žďárských ze Žďáru. Je však jisté, že rodina byla ještě starší. Během 14. a 15.století se rod značně rozrostl, ale nadále žil převážně v oblasti Doupovska, kde sídlil na několika tvrzích. Během 15.století se vytvořily čtyři rodové linie, z nichž tři vymřely již mezi druhou půlí 16.století a na začátku 17.století po přeslici a poslední žila do roku 1953 v Německu /Sasku/ pod jménem Sahrer von Sahr a po přeslici žije dodnes jako rod Sahren von Sahr von Schönberg, zkráceně von Sahr - Schönberg.

V první polovině 15.století rod proslavil Jan Šmikouský ze Žďáru, majitel drobného /dnes zaniklého/ statku a tvrze Šmikousy u Jesenice na Rakovnicku. V době husitských válek stál dlouho na králově straně, ale v první polovině třicátých let 15.století se stal husitským hejtmánem jako zkušený velitel, což dokázal při obléhání významného kolovratského hradu Libštejna v roce1430. Byl jedním z vojenských představitelů radikálního křídla husitů - tzv. sirotků, s nimiž vytáhl do Slezka a Uher. Tam několik let do roku 1434 spravoval husitské město Topolčany. Na Slovensku se stal jedním z postrachů nejen uherské šlechty. Po zisku tučné částky od císaře Zikmunda se vrátil do Čech, kde opět přešel na stranu císaře Zikmunda a poté do služeb jeho zetě krále Albrechta Rakouského.

Po skončení husitských válek se objevil jako první z rodu Žďárských ve středních Čechách. Poslední přímé zmínky o něm jsou z počátku čtyřicátých let 15.století, kdy byl jednou z posledních opor královny - vdovy Alžběty Lucemburské, ohledně prosazení Ladislava Pohrobka. Janovými potomky - vnukem Stanislavem a Janem - se rod rozštěpil na dvě linie: na katolickou středočeskou - kladenskou, která byla významnější a nekatolickou tzv. všetatskou. Jde jen o krátkou epizodu a tento původně západočeský šlechtický rod se v tomto regionu usadil až o sto let později, díky bezdětnému manželství jednoho z Přechových potomků Zdeňka Kladenského z Kladna.

Rod Žďárských ze Žďáru přišel do středních Čech v první polovině 15.století ze západočeského Doupovska. Přesto, že se rodina Žďárských natrvalo usadila ve středních Čechách, kde měla jistý majetek už dob husitských válek, stále udržovala v 16. i 17.století četné rodinné i majetkové kontakty. Značný majetek jim pomohl i ke společenskému vzestupu. Výhodnými sňatky se svazovala s významnými rytířskými a panskými rody. Pro moc a rozvoj středočeské linie byl sňatek Jana Žďárského ze Žďáru s Marií Kladenskou z Kladna, sestrou Zdeňka Kladenského z Kladna. Díky tomuto svazku zdědili jejich potomci v roce 1543 rozsáhlé panství Kladno. Jediným synem Jana a Maruše byl Oldřich. Měl dobrodružnou povahu, byl zdatným vojákem a zúčastnil se několika válečných tažení. V roce 1501 se oženil se svou vzdálenou příbuznou Ludmilou Doupovcovou z Doupova, s níž měl syny Jana, Stanislava, Jiřího a Zdeňka. Nejprve žili na tvrzi Běšice u Kadaně, odkud se později s rodinou usadili na Červeném Újezdu. Oldřich nebyl však zdatným hospodářem. Na válku s Osmany musel odevzdávat vyšší a vyšší berně a do bojů posílat i svůj lid. Zadlužil se a na splácení dluhu použil peníze z prodeje majetku, včetně tvrze Běšice. Dědictví se ale nedožil, protože zemřel v roce sepsání závěti 1542.

Později zemřel i syn Stanislav. Byl prudké povahy. Pro půtky, ublížení na zdraví a jiné prohřešky byl nějaký čas vězněn v Černé věži Pražského hradu. Jeho matka, Ludmila Žďárská zemřela roku 1560 a byla pohřbena v kladenském kostele Nanebevzetí Panny Marie po boku svého muže. Rozhledlé kladenské panství tak začali spravovat Jan, Jiří a Zdeňek. Nejprve jej spravovali společně. Jejich cílem bylo udržet celistvost majetku a zbavení se dluhů. To se jim podařilo splnit prodejem části vlastnictví. Později si kladenské panství rozdělili. Nejstarší z bratrů Jan získal panství Červený Újezd a Tachlovice, Jiří Dobrou a nejmladší Zdeňek Kladno. Po jeho smrti v roce 1557 Kladno převzal jeho starší bratr Jiří.

J.Kůstka

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437 Nevyžádané příspěvky se nevracejí